

Slangeurt

Bistorta officinalis

Slangeurt er en flerårig plante med en bugtende rod, heraf navnet.

Den bliver omkring en meter høj og blomstrer i højsommeren med aks af små rosa blomster.

I Danmark finder man den kun i prydhaver. Den vilde plante træffes i fugtige enge i Sydeuropas bjergegne, hvor den danner store sammenhængende bestande.

Roden ligner en slange, og derfor mente folk i middelalderen, at den kunne bruges mod slangebid.

Roden har en syrlig sammensnerpende smag og indeholder meget stivelse, der har været spist i perioder med hungersnød. Bladene kan bruges til dyrefoder, men kan også tilberedes som spinat eller spises rå. Dens frø kan males til mel og indgå i bagning.

Bladene lagt på blødende sår, virker blodstillende.

Af roden, der skal indsamles i september-august, blev der lavet gurglevand til at holde mund og tandkød rent, eller man lavede en medicin, der skulle standse diarre ved at koge 2-3 skefulde af den tørrede rod i en liter vand i 20 minutter, når væsken er siet fra, indtages den i spiseskefulde to-tre gange dagligt.

Indhold: Roden indeholder en masse garvesyre og medicinen helt lever op til kravet om, at medicin skal være bitter for at virke.

'Garvesyre', kendes af de fleste, der har smagt på slånebær og mærket en belægning på tænderne og tørhed i munden, når spytkirtlerne trækker sig sammen. Den sammentrækkende virkning var den man benyttede sig af, når blodet fra et sår skulle stoppes.

En noget speciel medicinopskrift, der skal hindre at fødsler går for tidligt eller for sent i gang består af: Pulveriseret slangeurt, ravpulver og blødkogt æg!

Slangeurt har været dyrket i apotekerhaver over alt i Europa.

Den er en af de mest sammentrækkende urter man kender.

Middelalderhaverne fakta:

Slangeurt har bredt sig fra lægeplantebedet og stauedebedet til naturen. Den findes vist ikke hos os.

Tema 8b: Lægeplanter